ROMÂNIA – ASTROGRAMA 1859 VERSUS 1918

Se poate alcătui o hartă natală pentru o persoană (dornică să ştie mai mult despre sine şi interesată de posibilităţile de evoluţie), pentru un eveniment de orice fel, pentru un popor, o ţară şi trebuie spus că interesul este la fel de mare pentru toate.
Astrologia, o ştiinţă prin excelenţă (regina ştiinţelor), oferă răspunsuri multor întrebări mai mult sau mai puţin rostite. E drept, destul de mulţi o catalogheză ca fiind şarlatanie în cel mai fericit caz (împăratul Constantin a mers mult mai departe, dar măcar el a avut un interes, şi anume răspândirea creştinismului), însă timpul demonstrează fără putinţă de tăgadă că astrologia se încăpăţânează să reziste şi să farmece, să convingă, să facă adepţi.
În fine, nu mi-am propus un demers pro astrologie şi nici nu este necesar aşa ceva; cine ştie, ştie, cine nu, se poate informa! Intenţionez să schiţez o comparaţie (comparatio est ratio) între două hărţi natale ale României, şi anume harta Unirii Principatelor (Mica Unire) şi cea a Marii Uniri. Teoretic, ambele evenimente pot revendica paternitatea statului român, fiecare având argumentele sale. Mă voi referi doar la considerentele astrologice, lăsându-i pe istorici să-şi exprime opiniile în acest sens.
Prin urmare, avem două date de „naştere": prima, la 24 ianuarie/5 februarie 1859, a doua la 1 decembrie 1918. Mă voi folosi de hărţi cu case egale, deşi pentru prima unire se cunoaşte şi ora „naşterii", adică ora semnării documentului, şi anume 14.54. Adică se poate stabili uşor ascendentul şi astfel analiza devine mult mai complexă.
Cum nu am de gând să prezint horoscopul României (au făcut-o absolut admirabil şi profesionist mari astrologi ai acestui neam – Armand Constantinescu, Florin Onitza, Dan Ciupercă etc) ci doar o comparaţie, fac abstracţie de Ascendentul în Rac rezultat din calcule (cu toate că se potriveşte foarte bine trăsăturilor acestui popor sensibil şi profund emoţional ca reacţie, iubitor de ţară, mamă şi tradiţie, lejer nehotărât şi influenţabil, autoritar şi încăpăţânat să reziste în ciuda loviturilor sorţii).
Bun… Pentru data de 24 ianuarie 1859 avem o ţară Vărsător, pentru data de 1 decembrie 1918 avem o ţară Săgetător. Ambele semne ale mentalului evoluat, primul de Aer şi al doilea de Foc, fără prea multă stare, mereu în căutare de ceva. Vărsătorul este zodia geniului şi nonconformismului, prieteniei şi umanismului. Imprevizibil, greu de controlat, independent şi foarte iubitor de libertate (atât conceptuală cât şi personală), patronează schimbările bruşte, fără preaviz, invenţiile, aviaţia, energia atomică, tehnica modernă, informatica. Potenţialul de ratare este mare fiindcă are ce rata (dacă nu ai nimic, ce să ratezi?).
Arcaşul jupiterian iubeşte traiul bun şi cu de toate, dreptatea (este renumit prin spiritul justiţiar), călătoriile, experimentul, noutatea, comunicarea. Nu este tocmai greu de constatat că Vărsătorul defineşte practic România – de la geniul lui Vuia, Vlaicu, Coandă, Poenaru, Paulescu, Palade, Brâncuşi, Eminescu etc, etc (nu-i pot enumera pe toţi fiindcă nu ne mai ocupăm de altceva) la geniul omului de rând care face ce face şi se descurcă, supravieţuieşte, rezistă prin vremi şi condiţii greu de imaginat de către oameni din alte colţuri ale lumii, de la ospitalitate şi relaţionarea foarte lejeră, deschiderea către nou şi abilităţile de comunicare ale românilor, la Revoluţia complet atipică din 1989 (faţă de revoluţiile din celelalte ţări ale blocului socialist) şi evoluţia ulterioară, la informaticienii excelenţi, la creativitatea de excepţie, intuiţia şi preocuparea pentru nevăzut, totul aparţine Vărsătorului de Apă care cam la 42-45 de ani îşi schimbă total viaţa.
Săgetătorul ar putea pleda pentru spiritualitate, dar prezenţa Lunii în Peşti şi a sensului vieţii la graniţa dintre Peşti şi Vărsător (în harta Unirii mici) tot despre aşa ceva vorbeşte, ba chiar la un nivel mult mai profund, de rezistenţă şi renaştere prin credinţă şi perpetuarea valorilor creştine, de sacrificiu asumat de către martirii neamului.
Aminteam despre faptul că un Vărsător decompensat poate rata o existenţă dacă nu-şi fixează bine obiectivele, nu se disciplinează, nu respectă reguli şi trăieşte la întâmplare, după cum bate vântul; poţi avea toate darurile, degeaba! Un om mult mai puţin dotat, dar muncitor şi tenace poate obţine rezultate extraordinare.

Se poate reproşa românilor o doză de: inconsecvenţă, delăsare, atitudinea de „las' că merge şi aşa", speranţă prea mare într-o rezolvare din partea Divinităţii, orgolii şi mândrie (suntem deştepţi şi ne pricepem la toate). La fel lipsa de unitate (parcă vorbeam despre o hartă a unirii...) şi zicerea despre capra vecinului. Măcar de am spune „Dă-i, Doamne, vecinului încă o capră, poate îmi dă şi mie una!".

Da, din păcate nu prea merge şi aşa (se lasă cu victime uneori), Dumnezeu îţi dă dar nu-ţi pune în traistă, degeaba suntem deştepţi dacă nu muncim serios şi nu ne disciplinăm. Având în vedere opoziţia Soarelui cu Saturn din casa parteneriatelor, găsim o explicaţie pentru oarece derapaje, lipsă de flexibilitate, probleme cu asociaţii şi partenerii de orice fel.

Harta de la 1859 pledează în continuare pentru felul de-a fi al românului. Marte în Berbec şi casa a III-a a comunicării ne spune că suntem iuţi la minte şi răi de gură, mai ales dacă nu ascultăm de trigonul înţelepciunii cu Saturn, ci de cuadratura cu Venus...

Adică patimi şi neveste bătute gospodăreşte.

Nici harta Săgetătorului nu se lasă mai prejos, casa a III-a găzduindu-l pe Uranus, adică geniul, originalitatea în tot ceea ce ţine de mental. Planeta este într-un aspect tensionat cu Saturn, ceea ce o împiedică să se exprime la toţi parametrii prin ancorare în trecut şi prejudecată, blocarea minţii libere.

Foarte interesant, în ambele hărţi găsim Leul ocupat de Saturn, deci cel puţin teoretic avem dreptul la un loc fruntaş în lume, dar cum stelele predispun şi omul dispune (prin liber arbitru), uneori ne sabotăm prin orgolii prosteşti şi alegeri păguboase, încăpăţânare nefondată (Saturn afectat în ambele teme natale).

Pluton în casa a IV-a ne-a făcut probleme mai mereu cu teritoriul, a modificat graniţe în harta lui 1859. Astrul este patronul Scorpionului, semn al morţii şi renaşterii şi nu putem spune c-ar fi altminteri, câtă vreme o sumă de teritorii şi-au tot schimbat stăpânii fără voia poporului.

Un alt argument pentru astrograma din 24 ianuarie 1859 este plasarea casei a X-a a puterii în Scorpion.

Probabil nu puţini au observat o „coincidenţă", şi anume că mulţi oameni politici de la noi sunt fie născuţi sub semnul Scorpionului, fie (asta deja este o observaţie pentru cei avizaţi) au ascendent sau marcaj în acest semn al puterii şi bogăţiei (patronat de Pluton, de unde avem plutocraţia).

Oarecum cronologic – Carol al II-lea a fost Scorpion, la fel si Mihai I. Regina Maria a făcut cinste acestei zodii de oameni puternici şi determinaţi.

Apoi, preşedinţii Emil Constantinescu şi Traian Băsescu, nativi Scorpion, dar şi Nicolae Ceauşescu (Vărsător, cu un puternic ascendent în Scorpion) demonstrează că zodia amintită este „un deget al puterii" pe harta României, după cum frumos a spus un excepţional om de cultură pasionat la culme

de astrologie, criticul de artă Simona Vărzaru. Să-i mai amintim pe Nicolae Văcăroiu, Victor Ciorbea etc.

După cum am spus… coincidenţă? Nu există aşa ceva, dăm vina pe hazard când nu avem dezlegări. Noi avem răspunsul, oferit cu generozitate de astrologie. În harta Marii Uniri, casa puterii este Fecioară şi, personal, în afară de ex-premierul Ponta şi fostul preşedinte liberal Antonescu, nu am cunoştinţă de alţi nativi Fecioară cu proeminenţă de această factură. Cu siguranţă, există oameni politici din acest semn şi chiar ar fi bine să se manifeste. În definitiv, nu ne prisosesc cei harnici, atenţi la detalii, cu spirit (hiper) critic, dispuşi să-şi facă din eficienţă o religie, buni administratori… Cam acestea sunt atributele Fecioarei, în general.

O vorbă veche românească spune că norocul şi-l mai face şi omul… Astrologia ne învaţă pe fiecare că, atunci când lucrurile nu merg foarte bine – în loc să dăm vina pe stele, soartă, Dumnezeu sau drac, vecini de gard sau graniţă, stăpânire (vremelnică, de altfel), orice altceva decât noi, să ne uităm cu mare atenţie exact la noi şi să ne întrebăm ce nu este în regulă, ce anume greşim. E primul pas către vindecare, fiindcă, după cum se spune, stelele doar predispun. Este la îndemâna omului să îşi croiască destinul şi asta începe cu schimbarea atitudinii interioare.

SERGIU BĂLAN – astrolog

0%

User Rating: Be the first one !